

عنوان مقاله:

تأثیر تمرینات طناب زنی بر هماهنگی چشم و دست دانش آموزان دختر با اختلال DCD سنین 7 تا 10 ساله ناحیه غرب استان آذربایجان شرقی

محل انتشار:

همایش بین المللی مدیریت نوین در افق 1404 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سهیلا محمودی اقدم - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملکان، گروه تربیت بدنی، ملکان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی تحقیق حاضر، بررسی تأثیر تمرین های طناب زنی بر هماهنگی چشم و دست کودکان دختر با اختلال هماهنگی رشدی می باشد. روش انجام تحقیق نیمه تجربی است. جامعه آماری پژوهش دانش آموزان دختر دوره ابتدایی با اختلال هماهنگی رشدی از ناحیه غرب استان آذربایجان شرقی هستند که در سال تحصیلی 90-91 مشغول تحصیل بودند. نمونه آماری شامل 50 دانش آموز دختر است که به صورت تصادفی به دو گروه تجربی و کنترل تقسیم شدند. ابتدا از کل شرکت کنندگان پیش آزمون به عمل آمد. سپس گروه تجربی به مدت 6 هفته (18 جلسه آموزشی) فعالیت های طناب زنی را انجام دادند و بعد از طی این مدت، پس آزمون برای هر دو گروه به اجرا در آمد. کودکان توسط آزمون ارزیابی حرکتی که شامل هماهنگی چشم و دست به منظور پاسخ به این سؤال که آیا تمرین های طناب زنی انجام شده در بهبود هماهنگی چشم و پای کودکان دختر با اختلال هماهنگی رشدی مؤثرند، مورد مطالعه قرار گرفتند. بعد از طی مراحل مذکور، اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی و نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد. نتایج بیانگر بهبود اختلال هماهنگی رشدی گروه تجربی نسبت به گروه کنترل است. از یافته های این تحقیق می توان استنباط کرد که تمرین های طناب زنی سبب بهبود هماهنگی چشم و دست کودکان دختر با اختلال هماهنگی رشدی می شوند. بنابراین پیشنهاد می شود برای افزایش هماهنگی چشم و دست کودکان در مدارس و در نتیجه بهبود اختلال های رشدی، برنامه های تمرینی طناب زنی اجرا شود.

کلمات کلیدی:

طناب زنی، اختلال هماهنگی رشدی، آزمون ارزیابی حرکتی کودکان MABC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/550125>

